

selv afhente det, eller Bryggeren tilbringer det. Denne Forskjel vil i Virkeligheden være vanfælig at anvende, men der er saameget mindre taget Hensyn dertil, som det foreliggende Lovudkast ikke tæler om Bryggerier, men det hedder: „Det skal være tilladt fra Bryggerier paa Landet at indføre til“ o. s. v. Der er ikke talt om, hvorvidt de selv ere berettigede til at tilføre det, eller om det paa anden Maade maatte indføres. Hvad de øvrige Spørgsmaal angaaer, om man skulde tilstødem, der brygge Ølet paa Landet, hvad enten de have anlagt et egentligt Bryggeri, eller de benytte den almindelige Tilladelse, som Rescript af 8de Juli 1796 giver, at affætte Ølet i Kjøbstæderne paa Torvene, eller ved at udraabe det paa Gaderne m. v., kan jeg ikke andet, end henvise til, hvad jeg tidligere har ytret. Det er ganske udenfor den almindelige Maade, hvorpaa Producter af det Slags, der indføres fra Landet, maae affættes; og, uagtet det neppe kunde have synderlig skadelig Følge, forekommer det mig dog mindre passende, at man angaaende en enkelt Gjenstand gav en saadan særegen Lov, som synes at forudsætte et Princip, som man øvrigt ikke vil erkjende. Jeg veed ikke, med hvad Grund man skulde nægte Landsbybagerne en saadan Ret, naar den tillægges Ølbryggerne. Naar man har udtalt sig, som om man vilde afføndre Kjøbstæderne fra Landet, kan jeg ikke ret forstaae det. Her er ikke Spørgsmaal angaaende en Indskrænkning, men blot om, hvorvidt man skal indføre en ny Udvidelse. Ølbryggeriet har paa Landet, skjøndt uden synderlig Virkning, hidtil havt det særegne Fortrin, at Enhver paa Landet er berettiget til at brygge selv og falholde, og der var ingen Hindring for at indføre det, naar Consumtionen blev udredet deraf. Landsbryggeren er dog nu bedre faren ved, at Consumtionen er ophævet, thi Consumtionen, som var lagt paa Ølet, som indførtes, var beregnet med Hensyn til de bedre Øsorter, og altsaa i Gjærningen en større Afgift end den, som udrededes, naar Øl, svarende til det, der kunde ventes indført fra Landet, produceres i Kjøbstæderne. Sagen er jo vistnok ikke meget betydelig, og der er allerede talt Saameget derom, at jeg ugerne vil tale videre om

Sagen, men just fordi den er saa ubetydelig, forekommer det mig urigtigt, at man i en speciel Lov optager Noget herom, hvorved ikke noget Synderligt kan opnaaes, men man dog kommer i Strid med den øvrige Lovgivnings Grundsætninger og giver Anledning til Paastande fra andre Sider, som man derved maafee kan blive nødt til at komme imøde, uagtet der ellers kunde findes Betænkkeligheder derved. Jeg tror heller ikke egentligt, at hvad der kan vindes for den arbejdende Klasse ved, at der indføres Øl fra Landet, og det kan affættes paa hvilkensomhelst Maade i Kjøbstæderne, kan være af nogen Betydning. Dersom Følgen skulde være den, at gode Bryggerier i Kjøbstæderne enten ikke opstaae eller ikke kunne vedligeholde sig, fordi der bliver indført til lavere Priser mindre godt Øl fra Landbryggerierne, som have færre Byrder, saa vil det i Tiden dog skade Kjøbstæderne og de arbejdende Classer, thi, naar Concurrencen fra Landet senere standser, vilde da Ølet stige i Prisen, eller ikke naae til den Godhed, som dette ellers vilde. Jeg skulde ikke have Noget mod Paragraphen, som den foreligger fra Ministeriets Side, saafremt jeg fandt det klart, at den ikke gif ud paa en mere udstrakt Affætning end den, som efter de hidtilgjældende Love har fundet Sted, men det forekommer mig tvivlsomt og paa den anden Side forekommer mig Paragraphen overflødig, naar den ikke skal hjemle Andet, end hvad der allerede er grundet i de hidtilgjældende Love. Men, uagtet jeg maa være enig med Udvalget i dets principale Indstilling til § 3, kan jeg dog ingenlunde tiltræde dets subsidiaire Forslag, tværtimod vilde jeg hellere end at stemme for det, stemme for Paragraphen, saaledes som den foreligger i Udkastet. Der kunde vel være Tvivl om, hvorledes Paragraphen skulde forstaaes, som kunde give Anledning til Disput derom, men det forekommer mig, at den af Udvalget subsidiairt foreslaaede Paragraph tværtimod sin Henft, hjemler Bryggerterne paa Landet en langt større Virksomhed med Hensyn til Affætning af Øl til Kjøbstæderne end Udkastet, thi at de erholdt Udsalgssteder i Kjøbstæderne var vistnok Noget, som langt bedre vilde befordre deres Affætning, end at de blot erholdt en saadan Affætningsfrihed som